

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 18 shkurt 2020
Nr. ref.: RK 1519/20

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

rastin nr. KO197/19

Parashtrues

**Gjyqtarët e Departamentit për Krime të Rënda,
Gjykata Themelore në Prishtinë**

**Vlerësim i kushtetutshmërisë
së nenit 42, paragrafit 4 të Ligjit nr. 06/L-054 për Gjykatat**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare
Bajram Ljatifi, zëvendëskryetar
Bekim Sejdiu, gjyqtar
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, gjyqtare
Gresa Caka-Nimani, gjyqtare
Safet Hoxha, gjyqtar
Radomir Laban, gjyqtar
Remzije Istrefi-Peci, gjyqtare dhe
Nexhmi Rexhepi, gjyqtar

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është parashtruar nga gjyqtarët e Gjykatës Themelore në Prishtinë, Departamenti për Krime të Rënda, e nënshkruar nga Suzana Qerkini, Shpresa Hasaj Hyseni, Isuf Makolli, Shasivar Hoti, Violeta Namani, Naser Foniqi, Nushe

Kukaj Meka, Beqir Kalludra, Vesel Ismajli, Lutfi Shala, Naime Jashanica (në tekstin e mëtejme: parashtruesit e kërkesës).

Objekti i çështjes

2. Objekt i çështjes është kërkesa e parashtruesve për vlerësimin e kushtetutshmërisë së nenit 42, paragrafit 4 të Ligjit nr. 06/L-054 për Gjykatat (në tekstin e mëtejme: Ligji për Gjykatat), për të cilin pretendohet se është në kundërshtim me nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta), në lidhje me nenin 6 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejme: KEDNJ).

Baza juridike

3. Kërkesa bazohet në nenin 113.8 të Kushtetutës, në nenet 51, 52 dhe 53 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejme: Ligji), si dhe në rregullin 77 të Rregullores së punës së Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatë

4. Më 4 nëntor 2019, parashtruesit e kërkesës e dorëzuan kërkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata).
5. Më 7 nëntor 2019, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtarin Safet Hoxha gjyqtar raportues dhe Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Bekim Sejdiu (kryesues), Selvete Gërzhaliu-Krasniqi dhe Gresa Caka-Nimani (anëtare).
6. Më 15 nëntor 2019, Gjykata njoftoi për regjistrimin e kërkesës: parashtruesit e kërkesës, Presidentin e Republikës së Kosovës, Kryetarin e Kuvendit të Republikës së Kosovës, Kryeministrin e Republikës së Kosovës, Avokatin e Popullit, Sekretarin e Përgjithshëm të Kuvendit të Republikës së Kosovës dhe Këshilli Gjyqësor të Republikës së Kosovës.
7. Më 22 janar 2020, Kolegji shqyrtues shqyrtoi raportin e Gjyqtarit raportues dhe njëzëri i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kërkesës.

Përmbledhja e fakteve

8. Më 23 nëntor 2018, Kuvendi i Kosovës miratoi Ligjin për Gjykatat, i cili u shpall në Gazetën Zyrtare, më 18 dhjetor 2018.
9. Në bazë të nenit 18 të Ligjit për Gjykatat themelohet Departamenti Special në kuadër të Gjykatës Themelore në Prishtinë, që të shqyrtojë lëndët të cilat bien në kompetencë të Prokurorisë Speciale të Republikës së Kosovës.
10. Sipas nenit 42, paragrafit 4 të Ligjit për Gjykatat: *“Me hyrjen në fuqi të këtij ligji, lëndët e Prokurorisë Speciale të Republikës së Kosovës, për të cilat ende nuk është mbajtur shqyrtimi fillestar, do të transferohen për shqyrtim në*

Departamentin Special për Lëndët në Kompetencë të Prokurorisë Speciale të Republikës së Kosovës. Lëndët për të cilat është mbajtur shqyrtimi fillestar, do të vazhdojnë të shqyrtohen në gjykatat përkatëse, deri në përfundimin e tyre.”

11. Më 23 prill 2019, në bazë të Ligjit për Gjykatat, Këshilli Gjyqësor i Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: KGJK) kishte miratuar Rregulloren (nr. 03/2019) për organizimin dhe funksionalizimin e Departamentit Special në kuadër të Gjykatës Themelore në Prishtinë dhe Gjykatës së Apelit.

Pretendimet e parashtruesve të kërkesës

12. Parashtruesit e kërkesës pretendojnë se neni 42, paragrafi 4 i Ligjit për Gjykatat nuk është në pajtueshmëri me nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës, në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së.
13. Thelbi i kërkesës së parashtruesve të kërkesës konsiston në pretendimin se neni 42, paragrafi 4 i Ligjit për Gjykatat, duke përcaktuar që lëndët që bien në kompetencë të Departamentit Special, por për të cilat është mbajtur shqyrtimi fillestar do të vazhdojnë të procedohen në gjykatat përkatëse, rrjedhimisht në kuadër të Departamentit për Krime të Rënda, cenon nenin 31 të Kushtetutës, në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së .
14. Parashtruesit e kërkesës argumentet e tyre lidhur me kushtetutshmërinë e Ligjit për Gjykatat i ndërtojnë duke u bazuar në parimin e gjykimit brenda afatit të arsyeshëm kohor në çështje penale ku theksojnë se gjykimi i lëndëve që referohen nga Prokuroria Speciale Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: PSRK) nga Departamenti i Krimeve të Rënda e jo nga Departamenti Special do ta vështirësonte gjykimin e këtyre çështjeve penale brenda afatit të arsyeshëm kohor. Në lidhje me këtë, parashtruesit e kërkesës përmendin disa raste duke potencuar se “[...] është rasti ‘Medikus, i cili është në gjykim më tepër se 10 vite, dhe gjykimi ende vazhdon, pastaj rastet “Tokaj dhe 2”, “Syri i Popullit”, “Veteranët”, “Vizat” si dhe shumë lëndë të tjera të kësaj natyre.”
15. Në kontekstin e këtij pretendimi, parashtruesit e kërkesës i referohen rastit të Gjykatës Evropiane për të Drejta e Njeriut (në tekstin e mëtejme: GJEDNJ) *H kundër Francës*, kërkesa nr. 10073/82, Aktgjykim i 24 tetorit 1989. Parashtruesit e kërkesës, më tej sqarojnë se pranojnë ankesa nga palët në procedurë për shkak të tejzgjatjes së procedurës për arsye se në Departamentin për Krime të Rënda, pjesë e të cilit janë parashtruesit e kërkesës, në të njëjtën kohë gjykohen raste të cilat bien në kompetencën e tyre lëndore, përfshirë edhe rastet që me dispozitat e Ligjit për Gjykatat bien edhe në kompetencën e Departamentit Special.
16. Parashtruesit e kërkesës po ashtu theksojnë se “*Departamenti special është themeluar për të shqyrtuar lëndët të cilët janë në kompetencë të PSRK-se, e që janë raste që kanë të bëjnë me vepra penale të një natyre veçanërisht të rëndë, dhe në funksion të natyrës së këtyre rasteve edhe është zhvilluar një procedurë e veçantë e përzgjedhjes së gjyqtarëve, i cili proces është strukturuar mbi disa kushte, të cilat është dashur t'i plotësoj gjithsecili që ka pretenduar të perzgjedhet si gjyqtar në kuadër të këtij departamenti, andaj gjyqtarët të cilët*

janë përzgjedhur është vlerësuar se janë të vetmit që mund të gjykojnë lëndë të kësaj natyre.” Në lidhje me këtë, parashtruesit e kërkesës pretendojnë se në këtë rast shkelet parimi i gjykimit të drejtë, për arsye se “[...]të akuzuarit gjykohe nga një nivel gjyqësor jo kompetent, jo i përgatitur në nivel të mjaftueshëm profesional karshi këtyre lëndëve të kësaj natyre, pastaj shkelja e parimit të gjykimit të drejtë ndërlidhet edhe me shkeljen e parimit të barazisë së palëve, pasi që persona të cilët kanë kryer vepra të një natyre të njëjtë gjykohe nga Departamente të ndryshme, e në këtë funksion nga gjyqtar të cilët supozohen se kanë nivel të ndryshme të përgatitjes profesionale, gjegjësisht qëndrojnë me lartë, në bazë të kritereve të cilat janë zbatuar me rastin e përzgjedhjes se tyre.”

17. Parashtruesit e kërkesës më tej specifikojnë se vazhdimi i gjykimit të rasteve që bien në kompetencën e Departamentit Special, nga Departamenti i Krimeve të Rënda përbën shkelje “të trajtimit të barabarte të palëve”. Në këtë kontekst, parashtruesit e kërkesës i referohen rastit të GJEDNJ-së *Mullai dhe të tjerët kundër Shqipërisë* [kërkesa nr. 9074/07, Aktgjykim i 23 qershorit 2010, paragrafi 86], në të cilin rast GJEDNJ ndër të tjera kishte vlerësuar se “[...] ekzistenca e procedurave gjyqësore paralele të shumta dhe të ndërlidhura duke shtruar në thelb të njëjtën çështje ligjore nuk mund të konsiderohet në përputhje me sundimin e ligjit”.
18. Parashtruesit e kërkesës po ashtu pretendojnë se neni 42, paragrafi 4 i Ligjit për Gjykatat është në kundërshtim me nenin 18 [Departamenti Special për lëndët në kompetencë të Prokurorisë Speciale të Republikës së Kosovës] dhe nenin 19 [Departamenti për Krime të Rënda i Gjykatës Themelore], si dhe me nenin 42, paragrafët 3 dhe 5 të vetë Ligjit për Gjykatat, të cilat dispozita i referohen kompetencës lëndore të Departamentit Special në kuadër të Gjykatës Themelore në Prishtinë për të shqyrtuar rastet që bien në kompetencë të PSRK-së.
19. Më tej, parashtruesit e kërkesës pretendojnë se neni 42, paragrafi 4 i Ligjit të kontestuar “përbën shkelje esenciale të dispozitave të procedurës penale” sipas nenit 384 [Shkelja esenciale e dispozitave të Procedurës Penale], paragrafi 1, pika 6 të Kodit të Procedurës Penale të Republikës së Kosovës për arsye se “aktgjykimin e ka marrë gjykata e cila nuk ka pasur kompetencë lëndore për gjykimin e çështjes.” Në këtë kontekst, parashtruesit e kërkesës theksojnë se “[...] kompetenca lëndore asnjëherë më parë nuk ka ndodhë të shpërndahet në dy shkallë, dhe të gjykohet nga dy instanca të ndryshme gjyqësore.”
20. Në fund, parashtruesit e kërkesës duke iu referuar “nenit 31 të Kushtetutës së Republikës së Kosovës, nenit 6 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut, nenit 18 dhe 22 të KPPRK-së, nenit 18 dhe 19 të Ligjit për Gjykata[t] [kërkojnë] nga Gjykata Kushtetuese e Republikës së Kosovës:
  1. Pranimin e kërkesës së Gjykatës Themelore në Prishtinë-Departamenti për Krime të Rënda;
  2. Shfuqizimin e nenit 41 [42] par. 4 të Ligjit për Gjykata[t] në paragrafin e parë si të papajtueshëm me nen[in]jet 31 të Kushtetutës së Republikës së Kosovës.”

Dispozitat relevante të Ligjit për Gjykatat

Ligji Nr. 06/L – 054 për Gjykatat

Neni 3 Ushtrimi i Pushtetit Gjyqësor

1. *Pushteti gjyqësor në Republikën e Kosovës ushtrohet nga gjykatat e themeluara me këtë ligj.*
[...]

Neni 18 Departamenti Special për lëndët në kompetencë të Prokurorisë Speciale të Republikës së Kosovës

1. *Departamenti Special në kuadër të Gjykatës Themelore në Prishtinë, ka kompetencë të shqyrtojë lëndët të cilat bien në kompetencë të PSRK-së, në pajtim me Ligjin për Prokurorinë Speciale të Republikës së Kosovës, i ndryshuar dhe plotësuar me ligjet pasuese.*
2. *Të gjitha çështjet në Departamentin Special për lëndët në kompetencë të PSRK-së gjykohen nga trupi gjykues prej tre (3) gjyqtarëve profesionistë, nga të cilët njëri duhet të jetë kryesues i trupit gjykues.*

Neni 19 Departamenti për Krime të Rënda i Gjykatës Themelore

1. *Departamenti për Krime të Rënda i Gjykatës Themelore i gjykon veprat penale të dënueshme mbi dhjetë (10) vite, si dhe veprat penale që konsiderohen krime të rënda sipas Kodit Penal apo Kodit të Procedurës Penale.*
2. *Të gjitha çështjet në Departamentin për Krime të Rënda të Gjykatës Themelore gjykohen nga trupi gjykues prej tre (3) gjyqtarëve profesionist, nga të cilët njëri duhet të jetë kryesues i trupit gjykues.*

[...]

Neni 42 Caktimi i gjyqtarëve në Departamentin Special për Lëndët në Kompetencë, në kompetencë të Prokurorisë Speciale të Republikës së Kosovës dhe zgjidhja e lëndëve të pakryera

1. *Këshilli Gjyqësor i Kosovës, më së largu gjashtë muaj nga hyrja në fuqi e këtij ligji, do të përzgjedh gjyqtarët të cilët do të shërbejnë në Departamentin Special për lëndët në kompetencë të Prokurorisë Speciale të Republikës së Kosovës, përkatësisht në Departamentin për lëndët në kompetencë të PSRK-së, në kuadër të Gjykatës Themelore të Prishtinës dhe Gjykatës së Apelit, në pajtim me dispozitat e ligjit në fuqi.*
2. *Këshilli Gjyqësor i Kosovës, duhet gjithashtu të ndërmarrë të gjitha masat për të funksionalizuar Departamentin Special në kuadër të Gjykatës Themelore në Prishtinë dhe asaj të Apelit, duke përfshirë rekrutimin e stafit mbështetës si dhe bashkëpunëtorëve profesionalë*

3. Gjyqtarët që caktohen të punojnë në Departamentin Special në Gjykatën Themelore në Prishtinë dhe në Departamentin për Lëndët në Kompetencë të Prokurorisë Speciale të Republikës së Kosovës, në Gjykatën e Apelit, mund të angazhohen në trupe gjyquese për gjykimin e lëndëve në kuadër të Departamentit për Krime të Rënda në Gjykatën Themelore në Prishtinë, respektivisht në Gjykatën e Apelit.

4. Me hyrjen në fuqi të këtij ligji, lëndët e Prokurorisë Speciale të Republikës së Kosovës, për të cilat ende nuk është mbajtur shqyrtimi fillestar, do të transferohen për shqyrtim në Departamentin Special për Lëndët në Kompetencë të Prokurorisë Speciale të Republikës së Kosovës. Lëndët për të cilat është mbajtur shqyrtimi fillestar, do të vazhdojnë të shqyrtohen në gjykatat përkatëse, deri në përfundimin e tyre.

5. Me hyrjen në fuqi të këtij ligji, lëndët e Prokurorisë Speciale të Republikës së Kosovës, që janë në Gjykatën e Apelit, do të vazhdojnë të shqyrtohen nga kolegji përkatës, i cili e ka lëndën në shqyrtim në momentin e hyrjes në fuqi të këtij ligji. Lëndët e Prokurorisë Speciale të Republikës së Kosovës që pranohen në Gjykatën e Apelit pas hyrjes në fuqi të këtij ligji, do të shqyrtohen nga Departamenti për Lëndët në Kompetencë të Prokurorisë Speciale të Republikës së Kosovës.

Vlerësimi i pranueshmërisë së kërkesës

21. Lidhur me pranueshmërinë e kërkesës, Gjykata së pari do të shqyrtojë nëse kërkesa i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuar më tej me Ligj dhe me Rregullore të punës.

22. Lidhur me këtë, Gjykata i referohet paragrafëve 1 dhe 8, të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuar] të Kushtetutës, që përcaktojnë:

1. “Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar.

(...)

8. Gjykatat kanë të drejtë t’i referojnë Gjykatës Kushtetuese çështje përkitazi me përputhshmërinë kushtetuese të një ligji, nëse ajo përputhshmëri është ngritur gjatë procedurës gjyqësore dhe gjykata referuese nuk është e sigurt për përputhshmërinë e ligjit të kontestuar me Kushtetutën dhe nëse vendimi i gjykatës referuese për rastin e caktuar, varet nga përputhshmëria e ligjit në fjalë.”

23. Gjykata i referohet neneve 51, 52 dhe 53 të Ligjit, që përcaktojnë:

Neni 51 Saktësimi i kërkesës

1. Kërkesat e ngritura në pajtim me nenin 113, paragrafi 8 të Kushtetutës do të parashtrahet nga gjykata vetëm nëse ligji i kontestuar duhet zbatohet drejtpërsëdrejti në çështjen që është pjesë e lëndës në

shqyrtim dhe vetëm nëse ligjshmëria e ligjit të kontestuar është parakusht për marrjen e vendimit nga ana e gjykatës.

2. Kërkesa do të specifikoj cilat dispozita të ligjit konsiderohen në kundërshtim me Kushtetutën.

*Neni 52
Procedura para Gjykatës*

Pas ngritjes së kërkesës në pajtim me nenin 113, paragrafi 8 të Kushtetutës, procedura para gjykatës referuese do të suspendohet deri në nxjerrjen e një vendimi nga ana e Gjykatës Kushtetuese.

*Neni 53
Vendimi*

Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për pajtueshmërinë e dispozitës ligjore me Kushtetutën dhe nuk vendos për çështje të tjera faktike ose juridike që kanë të bëjnë me kontestin para gjykatës referuese.

24. Gjykata, po ashtu, merr parasysh rregullin 77 të Rregullores së punës, që specifikon:

*Rregulli 77 [Kërkesa në pajtim me nenin 113.8 të Kushtetutës
dhe me nenet 51, 52 dhe 53 të Ligjit]*

(1) Kërkesa e ngritur sipas këtij rregulli duhet të përmbushë kriteret e përcaktuara me nenin 113.8 të Kushtetutës dhe me nenet 51, 52 dhe 53 të Ligjit.

(2) Çdo gjykatë e Republikës së Kosovës mund të parashtrojë një kërkesë sipas këtij rregulli, me kusht që:

(a) ligji i kontestuar duhet të zbatohet drejtpërdrejt nga gjykata në lidhje me çështjen në pritje; dhe

(b) ligjshmëria e ligjit të kontestuar është parakusht për vendimin lidhur me rastin në pritje të gjykatës.

(3) Kërkesa e parashtruar sipas këtij rregulli duhet të specifikojë se cilat dispozita të ligjit të kontestuar konsiderohen të papajtueshme me Kushtetutën. Dokumenti i shqyrtuar nga Gjykata i bashkëngjitet kërkesës.

(4) Gjykata referuese mund të parashtrojë kërkesë ex officio ose me kërkesën e njëres prej palëve në rast dhe pavarësisht nëse një palë në rast ka kontestuar kushtetutshmërinë e dispozitës përkatëse ligjore.

(5) Pas parashtrimit të kërkesës, Gjykata urdhëron gjykatën referuese që të pezullojë procedurën lidhur me rastin në fjalë derisa të merret vendimi i Gjykatës Kushtetuese.

25. Gjykata fillimisht thekson se parashtruesit e kërkesës në “Objektin” e kërkesës së dorëzuar në Gjykatë specifikojnë nenin 41, paragrafin 4 të Ligjit për Gjykatat, si dispozitë që kontestojnë para Gjykatës. Megjithatë, Gjykata vëren se në tërë përbajtjen e kërkesës së tyre, parashtruesit e kërkesës i referohen nenit 42, paragrafit 4 të Ligjit të kontestuar si dispozitë, kushtetutshmërinë e së cilës e kontestojnë para Gjykatës. Rrjedhimisht, Gjykata konsideron se parashtruesit e kërkesës kontestojnë nenin 42, paragrafin 4 të Ligjit për Gjykatat.
26. Në dritën e kornizës së mësipërme normative, rezulton se çdo kërkesë e dorëzuar sipas nenit 113, paragrafit 8 të Kushtetutës, që të jetë e pranueshme, duhet t’i plotësojë kriteret në vijim, të cilat janë të ndërlidhura ngushtësisht me njëra tjetrën, dhe të cilat duhet të plotësohen në mënyrë kumulative:
- a) kërkesa të jetë dorëzuar nga një “gjykatë”;
  - b) ligji i kontestuar duhet të zbatohet drejtpërdrejt nga gjykata referuese në rastin në shqyrtim para saj;
  - c) kushtetushmëria e ligjit të kontestuar është parakusht për të marrë vendim në rastin në shqyrtim;
  - d) gjykata (referuese) duhet të mos jetë e sigurt për përputhshmërinë e ligjit të kontestuar me Kushtetutën;
  - e) gjykata referuese duhet të specifikojë se cilat dispozitat të ligjit të kontestuar konsiderohen të papajtueshme me Kushtetutën.
27. Andaj, Gjykata do të vlerësojë, fillimisht, nëse parashtruesit e kërkesës janë palë e autorizuar për të parashtruar një kërkesë të tillë, respektivisht nëse kërkesa është dorëzuar nga një “gjykatë” siç është përcaktuar në paragrafin 8 të nenit 113 të Kushtetutës, Ligj dhe Rregullore të Punës.
28. Lidhur me këtë, Gjykata sjellë në vëmendje praktikën e saj gjyqësore ku janë zbatuar kriteret e lartpërmendura, përkitazi me pranueshmërinë e kërkesave të paraqitura në bazë të paragrafit 8 të nenit 113 të Kushtetutës (shih rastet e Gjykatës Kushtetuese, KO59/14, parashtrues *Hilmi Hoxha*, Aktvendim për Papranueshmëri i 26 qershorit 2014, KO126/16, parashtrues: *Kolegji i Specializuar i Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështje që lidhen me Agjencinë Kosovare të Privatizimit*, Aktvendim për Papranueshmëri i 27 marsit 2017, paragrafi 62; KO142/16, parashtrues: *Kolegji i Apelit i Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështje që lidhen me Agjencinë Kosovare të Privatizimit*, Aktgjykim i 9 majit 2017, paragrafi 58, si dhe rastin KO157/18, parashtrues *Gjykata Supreme e Republikës së Kosovës*, të 13 marsit 2019, paragrafi 45).
29. Gjykata rikujton se në rastin KO157/18, të cekur më lart, në të cilin rast kërkesa ishte dorëzuar nga Gjykata Supreme dhe ishte nënshkruar nga Kryetari i saj, në kuadër të autorizimeve që lidhen me funksionin e tij. Kërkesa kishte theksuar qartë se ajo paraqitet nga Gjykata Supreme e cila duhet të vendoste për revizionin e një kompanie të sigurimit kundër një Aktgjykimi të Gjykatës së Apelit dhe vendosja lidhur me revizionin lidhej drejtpërdrejt me kushtetutshmërinë e normës juridike që duhej të aplikohet në rastin para saj. Si rrjedhojë, Gjykata Kushtetuese kishte konsideruar se kërkesa ishte dorëzuar nga

“gjkata” që ka rastin në shqyrtim para saj në kuptim të paragrafit 8 të nenit 113 të Kushtetutës (shih rastin e sipërcekur KO157/18, paragrafi 48).

30. Gjykata rikujton se në rastin KO126/16, të cekur më lart, kishte vlerësuar se “gjykatë” është gjithashtu, çdo gjyqtar ose kolegj gjyqtarësh që ka kompetencë të plotë për të gjykuar meritat e një rasti në pritje përpara saj. Në rastin e lartcekur gjyqtari që kishte referuar çështjen para Gjykatës Kushtetuese gjykonte çështjen nëpërmjet gjyqtarit të vetëm, si gjyqtar kompetent për të vendosur lëndën lidhur me të cilën kishte referuar çështjen në Gjykatën Kushtetuese. Rrjedhimisht, Gjykata kishte konstatuar se në pajtim me nenin 113, paragrafi 8, të Kushtetutës, kërkesa në fjalë, ishte dorëzuar nga “gjkata” që ka rastin në shqyrtim në kuptim të nenit 113, paragrafit 8 të Kushtetutës (shih rastin e sipërcekur KO126/16, paragrafët 59 dhe 60).
31. Gjykata vëren se rasti i parashtruesve të kërkesës, dallon nga rastet e lartcekura. Gjykata rikujton se në rastin konkret, kërkesa nuk është dorëzuar as nga një kolegj gjyqësor që ka rastin në shqyrtim e as nga Kryetari i Gjykatës Themelore në kuadër të autorizimeve që lidhen me funksionin e tij/saj, por është dorëzuar dhe nënshkruar nga njëmbëdhjetë (11) gjyqtarë të Gjykatës Themelore në Prishtinë, respektivisht gjyqtarë të Departamentit për Krime të Rënda, të cilët e kontestojnë në mënyrë abstrakte përputhshmërinë e paragrafit 4, të nenit 42 të Ligjit për Gjykatat me nenin 31 [E Drejta në Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës, në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së.
32. Për më tepër, Gjykata vëren se parashtruesit e kërkesës, nuk kanë saktësuar nëse ndonjë trup gjykues i Departamentit për Krime të Rënda, në kuadër të Gjykatës Themelore në Prishtinë, ka një “rast në shqyrtim” para saj e që sipas dispozitave të përgjithshme të Ligjit për Gjykatat, do të duhet të trajtohet nga Departamenti Special, dhe nëse po, cili është ai rast. Parashtruesit përmendin disa raste siç *“është rasti “Medikus”, i cili është në gjykim më tepër se 10 vite, dhe gjykimi ende vazhdon, pastaj rastet “Tokat dhe 2”, “Syri i Popullit”, “Veteranët”, “Vizat” si dhe shumë lëndë të tjera të kësaj natyre*” por pa saktësuar, rrethanat specifike të këtyre rasteve, nëse këto raste sipas natyrës së tyre do të duhej të trajtoheshin nga Departamenti Special e që aktualisht trajtohen nga Departamenti për Krime të Rënda, që do të dëshmonte para Gjykatës se kërkesa është dorëzuar nga një “gjykatë” që ka rastin në shqyrtim para saj, si dhe gjithashtu që do të dëshmonte se kriteret e tjera për pranueshmërinë e kërkesës janë plotësuar në rastin konkret.
33. Prandaj, Gjykata konsideron se kërkesa e dorëzuar nga parashtruesit e kërkesës, në cilësinë e tyre si gjyqtarë të Departamentit për Krime të Rënda të Gjykatës Themelore, nuk mund të merret si kërkesë e parashtruar nga një “gjykatë”, siç përcaktohet në legjislacionin e përmendur më lart, me saktësisht, në nenin 113, paragrafin 8 të Kushtetutës, Ligjin dhe Rregulloren e Punës dhe si është specifikuar më tej në praktikën gjyqësore të kësaj Gjykate.
34. Për më tepër, Gjykata duke iu referuar kriterëve të tjera të papranueshmërisë të përcaktuara në nenin 113, paragrafit 8 të Kushtetutës, vlerëson se parashtruesit e kërkesës nuk kanë dëshmuar gjithashtu, nëse ligji i kontestuar duhet të zbatohet drejtpërdrejt nga gjykata referuese në rastet në shqyrtim para saj dhe

nëse kushtetushmëria e ligjit të kontestuar është parakusht për të marrë vendim në rastin në shqyrtim.

35. Në vijim, Gjykata, me gjithë përfundimet e nxjerra më lartë, vëren po ashtu se pretendimi kryesor i parashtruesve të kërkesës është se neni 42, paragrafi 4 i Ligjit për Gjykatat cenon nenin 31 të Kushtetutës, konkretisht parimin për gjykim brenda një afati të arsyeshëm, si pjesë përbërëse e së drejtës për një gjykim të drejtë. Lidhur me këtë, pa paragjykuar kushtetutshmërinë e këtyre dispozitave ligjore, Gjykata i referohet parimeve kryesore të vendosura në praktikën e saj gjyqësore dhe asaj të GJEDNJ-së sa i përket gjykimit brenda një afati të arsyeshëm, sipas së cilave, pretendimet lidhur me gjykimin brenda një afati të arsyeshëm vlerësohet në dritën e rrethanave të rasteve specifike, dhe jo në mënyrë abstrakte, në veçanti duke marrë për bazë: (a) ndërlikueshmërinë e rastit; (b) sjelljen e palëve në procedurë; (c) sjelljen e gjykatës kompetente ose autoriteteve të tjera publike; si dhe (d) rëndësinë e asaj çfarë është në rrezik për parashtruesin në kontest (shih rastet e Gjykatës Kushtetuese KI23/16, parashtrues *Qazim Bytyqi dhe të tjerët*, Aktvendim për papranueshmëri i 5 majit 2017, paragrafi 58 dhe KI18/18, parashtrues *Isuf Musliu*, Aktvendim për papranueshmëri i 30 majit 2018, paragrafi 43; shih gjithashtu Aktgjykimin e GJEDNJ-së, të 7 shkurtit 2002, *Mikulic kundër Kroacisë*, nr. 53176/99, paragrafi 38).
36. Si përfundim, Gjykata konstaton se parashtruesit e kërkesës nuk janë palë e autorizuar për paraqitjen e kërkesës para Gjykatës dhe, për këtë arsye, kërkesa është e papranueshme.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në pajtim me nenin 113.8 të Kushtetutës, me nenet 20 dhe 51 të Ligjit dhe me rregullat 59 (b) dhe 77 (2) dhe të Rregullores së punës, më 22 janar 2020, njëzëri

VENDOS

- I. TË DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TË PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit;
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Safet Hoxha

Kryetarja e Gjykatën Kushtetuese

Arta Rama-Hajrizi